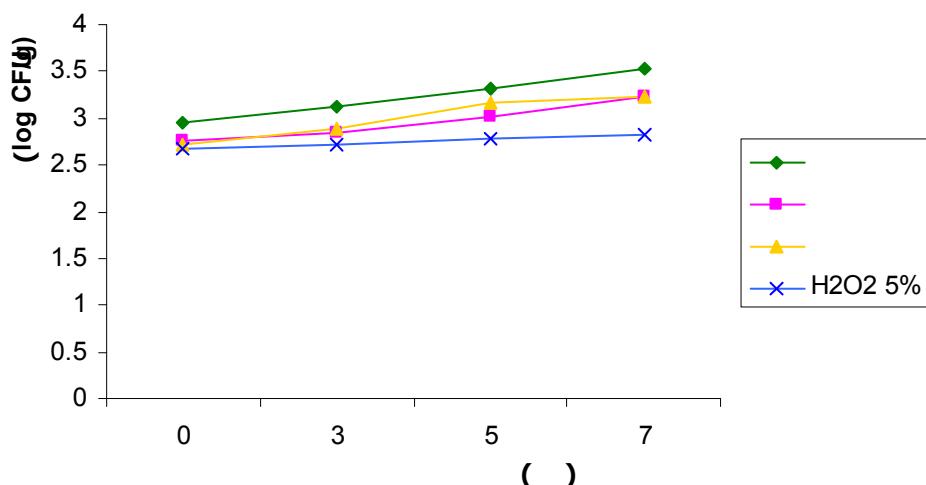

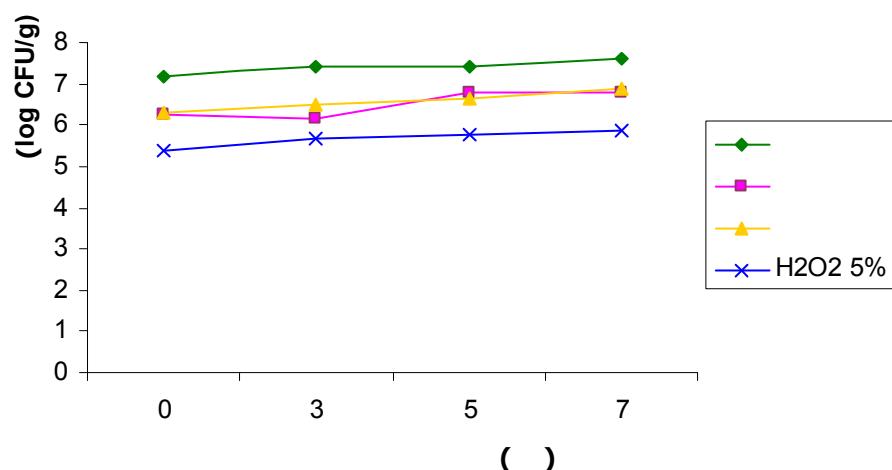
บทที่ 4

ผลการทดลองและวิเคราะห์ผลการทดลอง

4.1 ผลการล้างผักด้วยน้ำกรอง น้ำเย็น และสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 5% ที่มีผลต่อปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดระหว่างที่เก็บรักษาที่ 5 องศาเซลเซียสในระยะเวลาเก็บต่างๆ กัน การล้างแต่งร้านและพักภาคห้องด้วยน้ำกรอง น้ำเย็น (10 ± 2 องศาเซลเซียส) และไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 5% โดยแข่นนาน 2 นาที จะมีผลต่อปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด ดังแสดงในภาพที่ 4.1-4.2

ภาพที่ 4.1 แสดงปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ในแต่งร้านแปรรูปเบื้องต้น เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างๆ

ภาพที่ 4.2 แสดงปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ในผักภาคห้องแปรรูปเบื้องต้น เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ที่ระยะเวลาการเก็บรักษาต่างๆ

จากการที่ 4.1- 4.2 พบว่าผักที่ไม่ได้ล้าง จะตรวจพบปริมาณจุลินทรีย์สูง เนื่องจากมีจุลินทรีย์จากสิ่งแวดล้อม เช่น ดิน น้ำที่ใช้รด ปุ๋ยมูลสัตว์ และจากอุปกรณ์ ปืนพื้นอยู่มากซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค ดังนั้นขั้นตอนการล้างจึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการช่วยลดปริมาณจุลินทรีย์เบื้องต้นที่ติดมากับผัก จะสังเกตได้ว่าในการล้างผักถึงเมื่จะใช้น้ำสะอาดธรรมชาตาน้ำเย็น ก็สามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ลงได้โดยไม่แตกต่างกันทางสถิติกับการล้างด้วยสารละลายไฮโดรเจนperox ออกไซด์ในวันแรกของแต่ละวัน ส่วนการล้างผักภาคห้องโดยใช้สารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์สามารถช่วยลดปริมาณจุลินทรีย์ลงได้ $2 \log \text{CFU/g}$

เมื่อนำผักที่ผ่านการแช่สารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์มาหั่นและบรรจุถุง LDPE มาเก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส จะเห็นได้ว่าสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์ที่ใช้ล้างจะไปมีผลต่ออายุการเก็บรักษาของผัก แสดงให้เห็นผลในระยะเวลาโดยทำให้อายุการเก็บรักษาของผักนานขึ้น เนื่องจากสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์มีฤทธิ์ในการทำลายเชื้อจุลินทรีย์จึงสามารถควบคุมปริมาณจุลินทรีย์ได้ ส่วนน้ำกรองและน้ำเย็นไม่มีฤทธิ์ในการทำลายเชื้อจุลินทรีย์ ดังนั้นมีผลเก็บรักษาผักเป็นระยะเวลานานขึ้นจึงตรวจพบปริมาณจุลินทรีย์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยพบว่าแต่ละวัน และผักภาคห้องแปรรูปเบื้องต้นที่ล้างด้วยสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์ 5% บรรจุถุงแบบสุญญากาศ เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส สามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดได้ $1.0 \log \text{CFU/g}$ และ $2.0 \log \text{CFU/g}$ ตามลำดับ และช่วยยืดอายุผักให้มีการเก็บรักษานาน 7 วัน ได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sapers and Simmons (1998) ในการใช้สารละลายไฮโดรเจนperox ออกไซด์ 5% ในการล้างแคนตาลูปนาน 2 นาที พบว่าสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์ช่วยยืดอายุการเก็บรักษาได้นานถึง 14 วัน ส่วนการล้างด้วยน้ำธรรมดามีอายุการเก็บรักษาเพียง 7 วัน

สำหรับการนำสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์ไปประยุกต์ใช้ในการเตรียมแตงร้านแปรรูปเบื้องต้นเพื่อการค้านั้น อาจไม่คุ้มกับต้นทุนและเวลาที่เสียไป เนื่องจากแตงร้านที่ล้างด้วยน้ำกรองน้ำเย็น และสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์ 5% ในวันที่ 7 พบปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมด 3.22 3.24 และ $2.82 \log \text{CFU/g}$ ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันไม่ถึง $1 \log \text{CFU/g}$ และยังมีค่าไม่เกินเกณฑ์คุณภาพของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนด ($6 \log \text{CFU/g}$) (ภาครุนวท ข) ดังนั้นในการล้างแตงร้านแปรรูปเบื้องต้นด้วยน้ำกรอง หรือน้ำเย็น จึงเพียงพอในการล้างทำความสะอาด

จากการทดลองพบว่าผักภาคห้องแปรรูปเบื้องต้นในวันแรกและในวันที่ 7 ของการเก็บรักษาพบปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดแตกต่างกันเพียง $0.52 \log \text{CFU/g}$ อาจเนื่องมาจากสารละลายไฮโดรเจนperoxออกไซด์มีผลในยีดอายุระยะ lag phase ของเชื้อจุลินทรีย์ในผักภาคห้อง จึงควรต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

4.2 ผลการศึกษาปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้างหลังการล้างน้ำในแตงร้านและผักกาดหอม

จากการศึกษาการใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ในการล้างผักพบร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ให้ประสิทธิภาพในการลดปริมาณชุลินทรีย์และสามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษาผักได้ดี ปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ต่อกล้างในแตงร้านและผักกาดหอม เมื่อทดสอบปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้าง ด้วยแผ่นทดสอบ (ภาคผนวก ค) ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้างในแตงร้านและผักกาดหอม

ชนิดผัก	กลุ่มการทดลอง	ปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้าง (ppm)				
		0	5	15	30	60
แตงร้าน	ไม่ล้างน้ำกลั่น	>25	>25	25	25	5
	ล้างน้ำกลั่น	>25	>25	2-5	2-5	2-5
ผักกาดหอม	ไม่ล้างน้ำกลั่น	>25	>25	>25	>25	>25
	ล้างน้ำกลั่น	>25	>25	>25	>25	>25

จากตารางที่ 4.1 พบว่าการล้างแตงร้านด้วยน้ำกลั่นเป็นเวลา 2 นาที แล้วต้องทิ้งไว้ในห้อง พบร่วมช่วงระยะเวลา 15-60 นาที ยังคงพบปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้าง 2-5 ppm ส่วนผักกาดหอมที่ช่วงระยะเวลาต่างๆยังคงพบปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้างมากกว่า 25 ppm ซึ่งเป็นปริมาณเกินกำหนดตามมาตรฐานคุณภาพของ The Code of Federal Regulation (21 CFR 184.1366) ที่ให้กำจัดไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้างระหว่างกระบวนการผลิต และ ANZFA (2001) กำหนดให้ปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ใช้ในการล้างต่อกล้างสูงสุดไม่เกิน 5 ppm จะสังเกตได้ว่าแตงร้านมีปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้างน้อยกว่าผักกาดหอม เนื่องมาจากแตงร้านมีพื้นที่ผิวสัมผัสถกับสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์น้อยกว่าผักกาดหอมเมื่อเปรียบเทียบต่อปริมาณน้ำหนักที่เท่ากัน หรือเกิดจากปฏิกิริยาเอนไซม์คงตะล_estที่ต่ำกว่าของผักกาดหอม Sapers and Simmons (1998) รายงานพบว่าผักผลไม้มีบางชนิด ที่ล้างด้วยสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เกิดฟองขึ้นเล็กน้อยหรือไม่เกิด แสดงให้เห็นว่าเกิดปฏิกิริยาเอนไซม์คงตะล_est ต่ำ และเป็นไปได้ที่จะเกิดปัญหาสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อกล้าง ถ้าไม่มีวิธีการกำจัดไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ต่อกล้าง ผักส่วนมากจะเกิดผลกระแทกเล็กน้อยกับลักษณะที่ปราภูมิ มีผักกาดหันชอยที่เกิดสีน้ำตาลอ่อนมาก เมื่อนอกจากที่สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ก่อให้เกิดการบาดเจ็บของเหตุกระบวนการกำจัดไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์อาจเกิดขึ้นเองโดยปฏิกิริยาของเอนไซม์คงตะล_est

ภายในเซลล์ โดยให้มีเวลาเพียงพอในการเกิดปฏิกิริยา หรือการล้างออกทันทีหลังการใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ เพื่อหลีกเลี่ยงปฏิกิริยาระหว่างไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์กับอาหาร ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์

4.3 ผลการศึกษาปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้างหลังการล้างด้วยกรดแอกโซบิคในแตงร้านและผักกาดหอม

จากการศึกษาปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้างหลังการล้างด้วยน้ำกลั่น ยังคงพบปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้างในระยะเวลาต่างๆ จึงได้มีการนำกรดแอกโซบิค 1% 2% และ 3% มาใช้ในการล้างแตงร้านและผักกาดหอม ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้างในแตงร้านและผักกาดหอม หลังการล้างด้วยสารละลายกรดแอกโซบิค

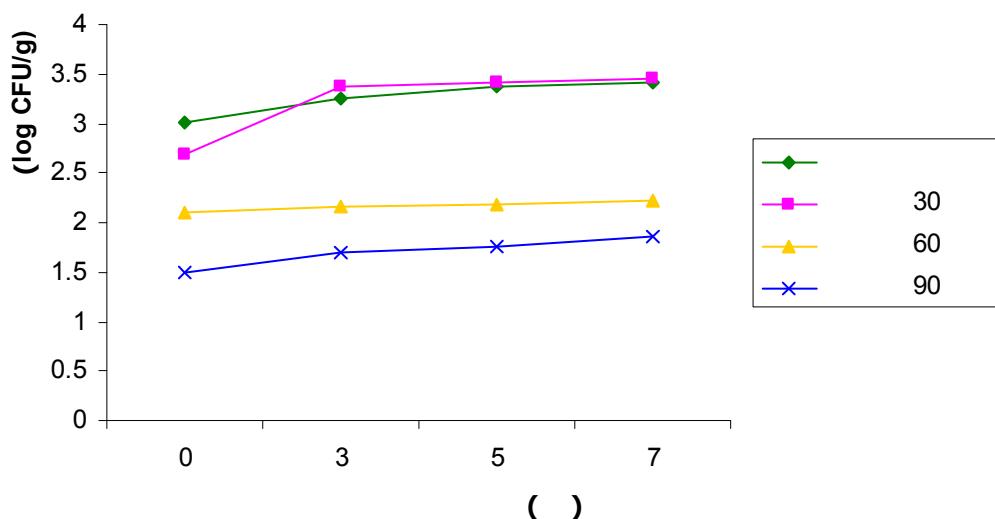
ชนิดผัก	กลุ่มการทดลอง	ปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้าง (ppm)				
		ระยะเวลา (นาที)				
		0	15	30	60	120
แตงร้าน	ล้าง ascorbic acid 1%	0-0.5	0-0.5	0-0.5	0-0.5	0
ผักกาดหอม	ล้าง ascorbic acid 1%	>25	>25	>25	>25	>25
	ล้าง ascorbic acid 2%	0-0.5	0-0.5	0-0.5	0-0.5	0-0.5
	ล้าง ascorbic acid 3%	0	0	0	0	0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าแตงร้านที่ล้างด้วยกรดแอกโซบิค 1% นาน 2 นาที นำมาตั้งทิ้งไว้ 120 นาที จะตรวจไม่พบไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้าง ส่วนผักกาดหอมหลังล้างด้วยกรดแอกโซบิค 3% ตรวจไม่พบปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้างทันที กรณีกรดแอกโซบิคสามารถทำปฏิกิริยาออกซิไดซ์กับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ได้เป็นน้ำและ dehydroascorbic acid (DAA) (Deutsch, 1998) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sapers and Simmons (1998) ที่ใช้โซเดียมอิลิชอร์เบท (sodium erythorbate) 1% ซึ่งเป็นไฮโดรเจนเปอร์กับกรดแอกโซบิค มาแซ่บแต่งหวาน 1 นาที หลังเวลาผ่านไป 5 นาที จะตรวจไม่พบไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้าง เมื่อเปรียบเทียบกับแต่ง瓜ที่ไม่ได้ล้าง หลังเวลาผ่านไป 120 นาที ยังคงพบปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ต่อก้างมากกว่า 25 ppm

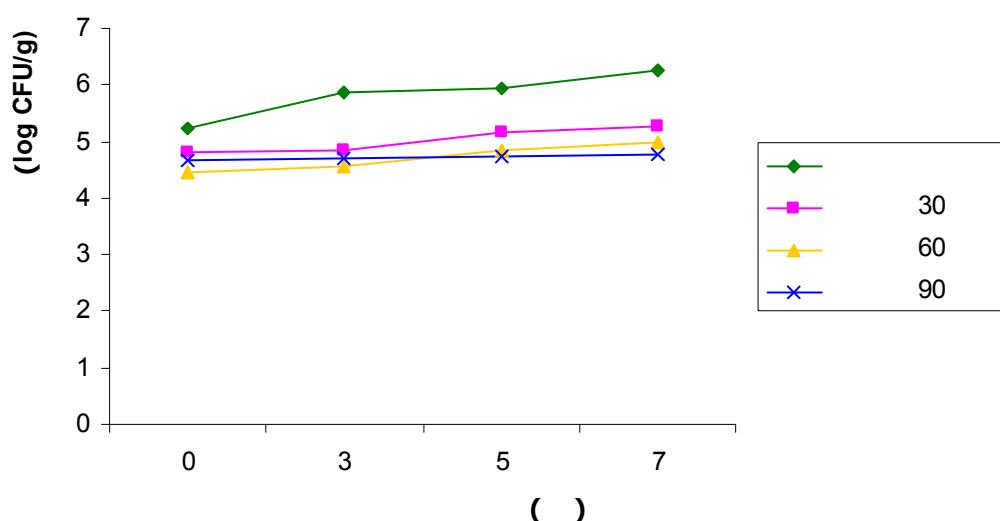
จากการศึกษาการใช้กรดแอกโซบิค 1% และ 3% ในการล้างแตงร้านและผักกาดหอม ตามลำดับ เพื่อช่วยกำจัดปริมาณสารละลายไฮโดรเจนเปอร์ไซด์ต่อก้าง

4.4 ผลของเวลาที่ล่าช้าก่อนการบรรจุต่อปริมาณจุลินทรีย์

จากการศึกษาการใช้สารคละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 5% ในการล้างแตงร้านและผักกาดหอมพบว่าให้ประสิทธิภาพในการลดปริมาณจุลินทรีย์และสามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษาผักได้ดี ดังนั้นจึงใช้สารคละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ 5% ในการล้างแตงร้านและผักกาดหอม เพื่อทำการศึกษาผลของเวลาที่ล่าช้าหลังล้างผักก่อนการบรรจุต่อปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดระหว่างเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ในระยะเวลาเก็บรักษาต่างๆกัน ดังแสดงในภาพที่ 4.3-4.4

ภาพที่ 4.3 แสดงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแตงร้านแบบรูปเบื้องต้นที่เวลาล่าช้าก่อนการบรรจุที่เวลาต่างๆกัน

ภาพที่ 4.4 แสดงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างผักกาดหอมแบบรูปเบื้องต้นที่เวลาล่าช้าก่อนการบรรจุที่เวลาต่างๆกัน

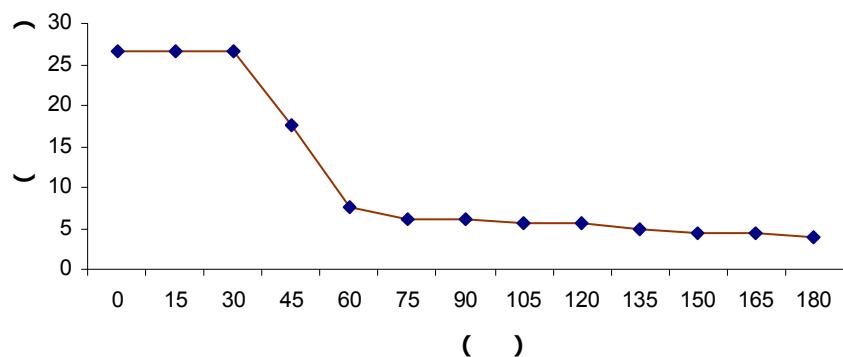
จากภาพที่ 4.3 พบว่าแต่ร้านที่เวลา rob ระหว่าง 30 และ 60 นาที มีปริมาณจุลินทรีย์น้อยกว่าการ rob ระหว่าง 60 และ 90 นาที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากภาพที่ 4.4 พบว่าผักกาดหอมที่เวลา rob ระหว่าง 30, 60 และ 90 นาที ปริมาณจุลินทรีย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีปริมาณจุลินทรีย์น้อยกว่าการ rob ระหว่าง 60 และ 90 นาที ในวันที่ 7 พบปริมาณจุลินทรีย์เกินเกณฑ์คุณภาพของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ($6 \log_{10} CFU/g$) (ภาคผนวก ข) อาจเนื่องมาจากปริมาณความชื้นและปริมาณน้ำในผัก ทำให้จุลินทรีย์สามารถเจริญเติบโตเกิดการเน่าเสียโดยการเก็บรักษาในสภาพแห้งจะช่วยผักให้มีอายุการเก็บรักษานานขึ้นได้

นอกจากนี้แต่ร้านและผักกาดหอมเมื่อ rob ระหว่างเวลาก่อน 60 และ 30 นาที ตามลำดับ พบว่าผิวของแต่ร้านและลักษณะใบของผักกาดหอมจะเริ่มเหี่ยว สูญเสียลักษณะทางกายภาพ ตั้งแต่นั้นเป็นมา ไม่ควร rob ระหว่าง 60 และ 30 นาที ตามลำดับ โดยผักแพรรูปเบื้องต้นควรหลีกเลี่ยงการผึ่งให้แห้งเป็นเวลานาน (Irtwange. 2006) เพราะผักที่ผ่านการทำหั่น ตัด สับ หรือซอยจะเป็นการเพิ่มพื้นที่ผิวสัมผัสกับอากาศ เกิดการสูญเสียน้ำเพิ่มมากขึ้นและเกิดอาการเหี่ยวแห้ง (Salunkhe and Desai. 1984) ในปัจจุบัน ได้มีการประยุกต์ใช้การปั่นเหี้ยง (centrifugation) ในการสะเด็ดน้ำออกจากผัก เช่นที่ใช้ในผักกาดหอม (Bolin and Huxsoll. 1989) และเป็นการลดการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์เบื้องต้นในผักแพรรูปพร้อมบริโภค (Yang. 1985)

การนำแต่ร้านและผักกาดหอมแพรรูปเบื้องต้นไป rob ระหว่าง 60 และ 30 นาที ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากปริมาณไออกซ์ิโครเจนเปอร์ออกไซด์ที่ตกค้างของคงมีประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ จากการศึกษาวิจัยของ Sapers et al. (1999) พบว่าแอบเปิลที่ไม่ได้ล้างไออกซ์ิโครเจนเปอร์ออกไซด์ตกค้าง สามารถลดปริมาณเชื้อ *E.coli* ได้ดีกว่าแอบเปิลที่ล้างไออกซ์ิโครเจนเปอร์ออกไซด์ตกค้างออก โดยการล้างไออกซ์ิโครเจนเปอร์ออกไซด์ตกค้างด้วยน้ำจะไปลดความเข้มข้นของไออกซ์ิโครเจนเปอร์ออกไซด์ตกค้างในแอบเปิล ซึ่งไม่เพียงพอในการฆ่าเชื้อ จากการทดลองพบสารละลายไออกซ์ิโครเจนเปอร์ออกไซด์ตกค้างในแต่ร้านและผักกาดหอมนานมากกว่า 60 นาที

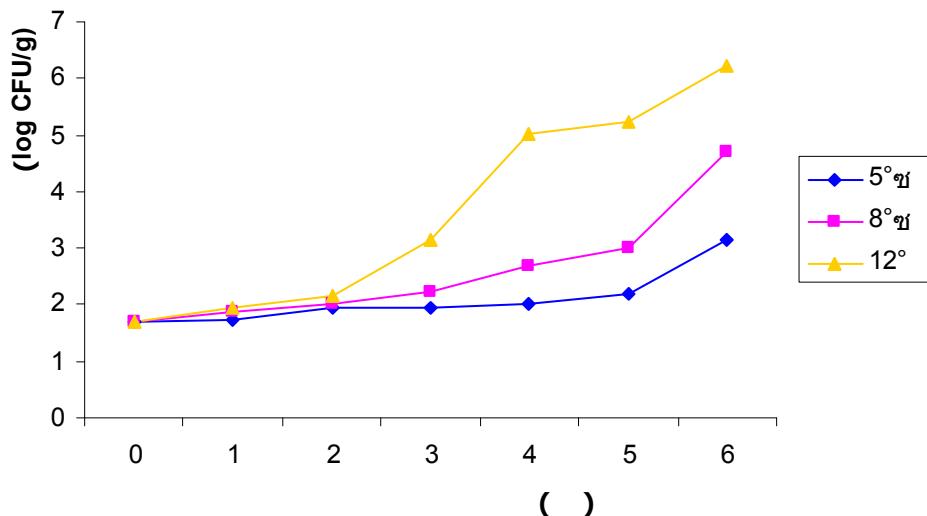
4.5 ผลการจำลองการขันส่งผักสดพร้อมบริโภค

จากการศึกษาการถังทำความสะอัดผักสดแปรรูปเบื้องต้นพบว่าการใช้สารละลายน้ำโซเดียมีโซเดียม่อกไซด์ 5% ช่วยลดปริมาณจุลินทรีย์และยึดอาหารเก็บรักษา แต่วัตถุและผักกาดหอมเมื่อแช่ในสารละลายน้ำโซเดียมีโซเดียม่อกไซด์ 5% ลดลง 1% และ 3% ตามลำดับ นาน 2 นาที สามารถกำจัดสารละลายน้ำโซเดียมีโซเดียม่อกไซด์ 5% ที่ติดค้างในผักแปรรูปเบื้องต้น และควรใช้เวลาในการร้อมอบรากดูแลรักษาและผักกาดหอมไม่เกิน 30 นาที และ 60 นาที ตามลำดับ เนื่องจากจะมีผลต่อลักษณะทางกายภาพของผัก ทำให้ผักเหี่ยว แล้วนำมานอบรากดูแลรักษาในถุง LDPE มีดพนักแบบสุญญากาศ เพื่อศึกษาผลของการขันส่ง และอุณหภูมิการเก็บรักษาระหว่างรอชำนาญที่ 5, 8 และ 12 องศาเซลเซียส ดังแสดงในภาพที่ 4.5-4.7 และตารางที่ 4.3-4.4

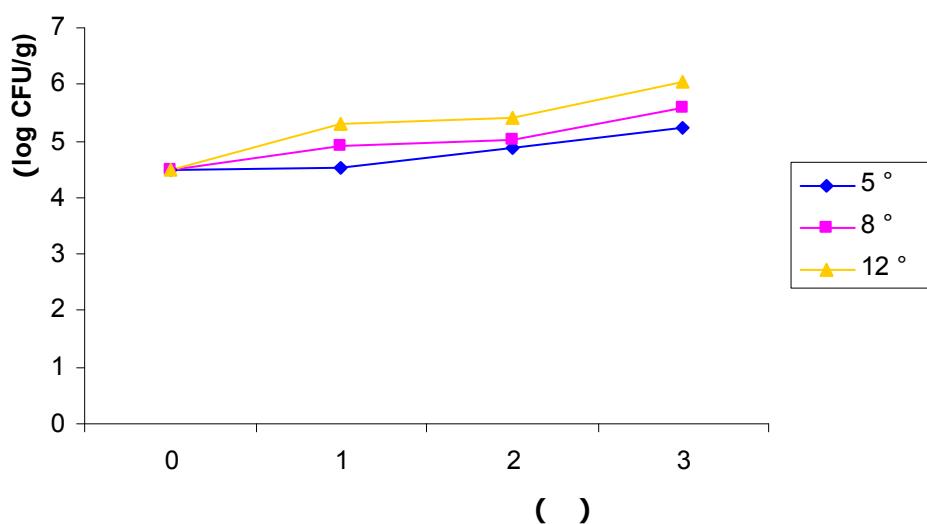

ภาพที่ 4.5 แสดงอุณหภูมิในกล่องโฟมที่สภาวะจำลองการขันส่ง ที่ 5 องศาเซลเซียส นาน 180 นาที

จากภาพที่ 4.5 พบว่าอุณหภูมิในกล่องโฟมระหว่างการขันส่งเริ่มต้นที่ 24.5 องศาเซลเซียส และลดลงเป็น 5 องศาเซลเซียส ในช่วงเวลา 130-180 นาทีของการขันส่ง จากนั้นนำผักทั้ง 2 ชนิดไปเก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 5, 8 และ 12 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 4.6 แสดงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างแตงร้านแปรรูปเบี้องตัน ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 8 และ 12 °ซ (องค่าเซลเซียส)

ภาพที่ 4.7 แสดงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างผักกาดหอมแปรรูปเบี้องตัน ระหว่างการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5, 8 และ 12 °ซ (องค่าเซลเซียส)

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแตงร้านเปรูปเมืองต้น ระหว่างเก็บรักษาที่อุณหภูมิร่องจำหน่ายที่ 5, 8 และ 12 องศาเซลเซียส

วันที่	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ผลการทดสอบ (คะแนน)			
		สี	กลิ่น	เนื้อสัมผัส	การยอมรับ
0	5	5.00	5.00	5.00	5.00
	8	5.00	5.00	5.00	5.00
	12	5.00	5.00	5.00	5.00
1	5	4.67 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
	8	4.67 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
	12	4.33 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ns}
2	5	4.67 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
	8	4.67 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
	12	4.33 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ns}
3	5	4.33 ^{ns}	4.33 ^a	4.67 ^{ns}	4.67 ^a
	8	4.33 ^{ns}	4.00 ^{ab}	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ab}
	12	4.00 ^{ns}	3.33 ^b	4.00 ^{ns}	3.33 ^b
4	5	4.00 ^a	4.00 ^a	4.33 ^a	4.00 ^a
	8	3.33 ^{ab}	3.33 ^b	4.00 ^a	3.33 ^{ab}
	12	2.66 ^b	3.00 ^b	2.66 ^b	2.66 ^b
5	5	3.33 ^a	3.00 ^a	3.33 ^a	3.33 ^a
	8	2.67 ^{ab}	2.33 ^{ab}	2.00 ^b	2.00 ^b
	12	1.67 ^b	1.67 ^b	1.33 ^b	1.33 ^b
6	5	2.33 ^a	2.33 ^a	2.00 ^a	2.33 ^a
	8	1.33 ^b	2.00 ^{ab}	1.33 ^b	1.33 ^b
	12	1.00 ^b	1.33 ^b	1.00 ^b	1.00 ^b

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของผักกาดหอมแปรรูปเบี้องตัน ระหว่างเก็บรักษาที่อุณหภูมิร่องหน่วยที่ 5, 8 และ 12 องศาเซลเซียส

วันที่	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ผลการทดสอบ (คะแนน)			
		สี	กลิ่น	เนื้อสัมผัส	การยอมรับ
0	5	5.00	5.00	5.00	5.00
	8	5.00	5.00	5.00	5.00
	12	5.00	5.00	5.00	5.00
1	5	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.67 ^a	4.33 ^a
	8	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.00 ^b	4.00 ^a
	12	3.67 ^{ns}	4.00 ^{ns}	3.00 ^c	3.00 ^b
2	5	3.33 ^{ns}	3.33 ^{ns}	4.00 ^a	4.00 ^a
	8	3.00 ^{ns}	3.00 ^{ns}	3.00 ^b	3.00 ^b
	12	2.66 ^{ns}	3.00 ^{ns}	2.33 ^c	2.33 ^c
3	5	3.33 ^a	3.00 ^a	3.00 ^a	3.00 ^a
	8	2.00 ^b	2.33 ^{ab}	2.00 ^b	2.00 ^b
	12	1.00 ^c	1.66 ^b	1.33 ^c	1.33 ^c

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากภาพที่ 4.6-4.7 พบร่วมกันแปรรูปเบี้องตัน หลังการบนส่งและการเก็บรักษาระหว่างรอจำหน่ายที่อุณหภูมิ 5, 8 และ 12 องศาเซลเซียส ในวันที่ 0, 1 และ 2 วัน ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ไม่แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ในวันที่ 3, 4, 5 และ 6 วัน พบร่วมกันแปรรูปเบี้องตันที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดน้อยกว่าการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 8 และ 12 องศาเซลเซียส อย่างมีนัยสำคัญ โดยการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 12 องศาเซลเซียส ในวันที่ 6 พบร่วมกันแปรรูปเบี้องตันที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ในวันที่ 5 พบร่วมกันแปรรูปเบี้องตันที่อุณหภูมิ 8 และ 12 องศาเซลเซียส มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด 2.99 และ 5.23 log CFU/g ตามลำดับ และพบร่วมกันแปรรูปเบี้องตันที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสให้ผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสในด้านสี กลิ่น เนื้อสัมผัส และการยอมรับของผักได้ดีกว่าการเก็บรักษาที่ 8 และ 12 องศาเซลเซียส โดยวันที่ 6 สีของแตงร้านเริ่มซีด และผิวสัมผัสด้านนอกแห้ง ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ส่วนผักกาดหอมแปรรูปเบี้องตัน พบร่วมกันแปรรูปเบี้องตันที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส สามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ และยืดอายุการเก็บรักษาได้ดีกว่าการเก็บที่ 8 และ 12 องศาเซลเซียส โดยวันที่ 3 มีปริมาณจุลินทรีย์

ทั้งหมด 5.24 log CFU/g เมื่อเปรียบเทียบกับการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 8 และ 12 องศาเซลเซียส มีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด 5.59 และ 6.03 log CFU/g ตามลำดับ และพบว่าที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียสให้ผลการทดสอบทางปราศจากสัมผัสในด้านสี กลิ่น เนื้อสัมผัส และการยอมรับของผู้ก่อโรคกว่าการเก็บรักษาที่ 8 และ 12 องศาเซลเซียส โดยการเก็บในวันที่ 4 ผักกาดหอมแปรรูปเบี้องดันมีลักษณะทางปราศจากสัมผัสไม่เป็นที่ยอมรับโดยเกิดสีน้ำตาลบริเวณรอยตัด และใบเริ่มน้ำดันมีเปลี่ยนสีเหลือง

จึงควรใช้อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ในการเก็บรักษาแห้งร้านและผักกาดหอมแปรรูปเบี้องดันระหว่างการรอจำหน่าย โดยที่อุณหภูมิการเก็บรักษา 5 องศาเซลเซียส สามารถยืดอายุแห้งร้านและผักกาดหอมได้นาน 5 และ 3 วัน ตามลำดับ จากการสังเกตพบว่าแห้งร้านและผักกาดหอมแปรรูปเบี้องดันที่ไม่ได้ผ่านการบนส่ง จะสามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้นาน 7 วัน แสดงให้เห็นว่า อุณหภูมิในการบนส่งมีผลต่ออายุการเก็บรักษาของผัก โดยอุณหภูมิระหว่างการบนส่งจะสูงกว่า 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลานานถึง 130 นาที โดยเวลาและอุณหภูมิจะมีผลต่อลักษณะทางปราศจากสัมผัสของผักแปรรูปเบี้องดัน โดย Marrero and Kader (2005) พบว่าการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิระหว่างการเก็บรักษาแคนตาลูปแปรรูปเบี้องดัน สามารถลดคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และพบว่า อุณหภูมิเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่ออายุการเก็บรักษาสับปะรดแปรรูปเบี้องดัน โดยที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เก็บรักษาได้ 2 วัน แต่ที่อุณหภูมิ 2.2 และ 0 องศาเซลเซียส สามารถยืดอายุการเก็บรักษาได้มากกว่า 14 วัน นอกจากนี้การควบคุมอุณหภูมิระหว่างการบนส่งและระหว่างการเก็บรักษา จึงเป็นจุดสำคัญในการควบคุมคุณภาพ และเป็นการลดอัตราการเพิ่มจำนวนเชื้อจุลินทรีย์ (Art s. 2004)

4.6 ผลการศึกษาความเข้มข้นของไอโซนในน้ำ

จากการตรวจความเข้มข้นของไอโซนในน้ำด้วยวิธี Indigo Colorimetric Method (ภาคผนวก ง) ที่เวลาต่างๆ และปริมาณไอโซนที่เหลือในน้ำหลังใส่ผัก ดังแสดงในตารางที่ 4.5

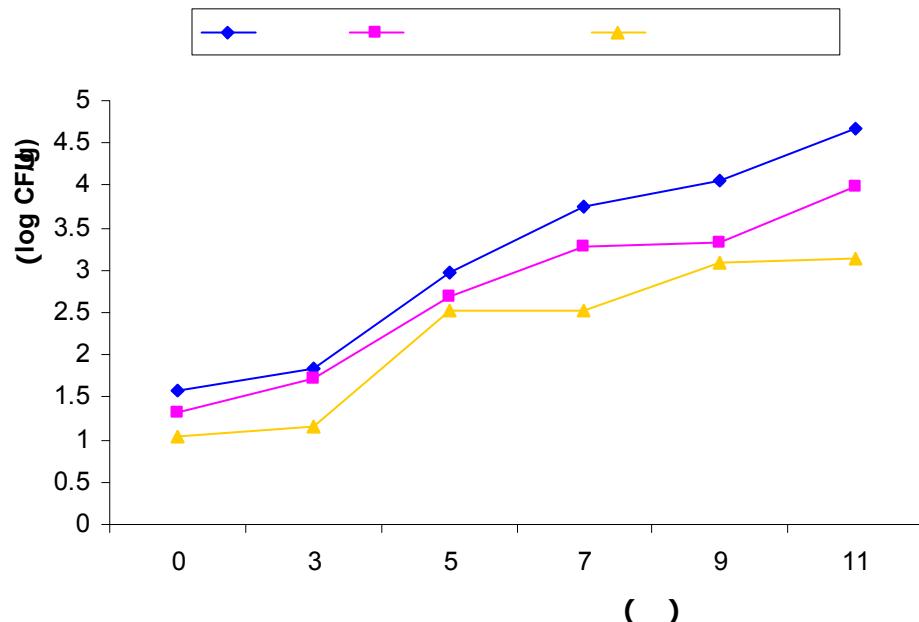
ตารางที่ 4.5 แสดงความเข้มข้นของไอโซนที่เวลาต่างๆ

เวลาที่ให้ก้าช (นาที)	ความเข้มข้นของไอโซน (มิลลิกรัม/ลิตร)
5	0.020
10	0.050
15	0.070
20	0.070
60	0.080
65	0.080
70	0.078
75	0.080
80	0.083
85	0.082
90	0.080

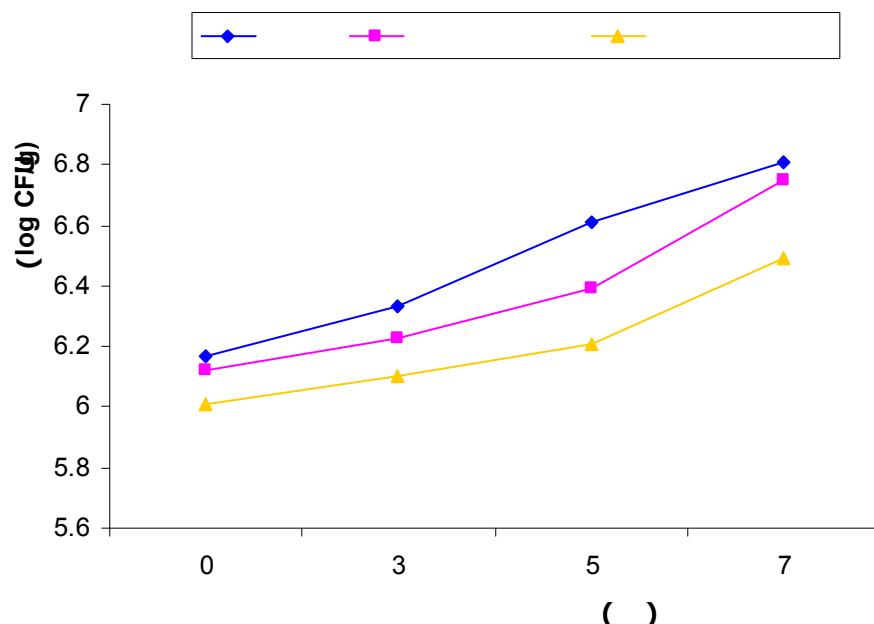
จากตารางที่ 4.5 พบว่าความเข้มข้นของไอโซนในน้ำจะเพิ่มขึ้นตามเวลาที่ให้ก้าชไอโซน แต่ความเข้มข้นของไอโซนจะเริ่มคงที่อยู่ในช่วงหนึ่ง โดยเมื่อเปิดเครื่องไอโซนเป็นเวลา 1 ชั่วโมง วัดความเข้มข้นได้ 0.08 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งเป็นช่วงที่มีความเข้มข้นของไอโซนในน้ำสูงและเริ่มคงที่อยู่ในช่วงหนึ่ง ซึ่งคลอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญาจิต โลภิญโญสิริ (2543) รายงานว่าปริมาณไอโซนที่เหลือตกค้างอยู่ในน้ำ ที่วัดด้วยวิธี Indigo Method มีค่าไม่คงที่ เนื่องจากไอโซนมีการถ่ายตัวตลอดเวลา ปริมาณไอโซนที่เหลือตกค้างอยู่ในน้ำมีค่าสูงสุด และเก็บคงที่เพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น

จากการทดลองนำมะเขือเทศ (ภาคผนวก ฉ) เมื่อเปิดเครื่องไอโซนครบเป็นเวลา 1 ชั่วโมง แล้ว ใส่มะเขือเทศ และทำการตรวจวัดปริมาณไอโซนที่เหลือตกค้างในน้ำขณะเปิดเครื่องและปิดเครื่อง ไอโซน ที่เวลาต่างๆ พนว่าขณะปิดเครื่องไอโซน ความเข้มข้นของไอโซนในน้ำหลังใส่ผักยังคงมีเหลือตกค้างอยู่ โดยปริมาณไอโซนในน้ำขณะปิดเครื่องจะถ่ายตัวหมดเมื่อเวลาผ่านไป 20 นาที ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาการถ่ายสารและผักกาดหอมด้วยไอโซนที่เหลือตกค้างในน้ำขณะเปิดและปิดเครื่อง ไอโซนต่อปริมาณชุลินทรีย์ทั้งหมด

4.7 ผลการล้างผักด้วยโซโนนต่อปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดและอายุการเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 4.8 แสดงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในแต่ร้านปรูป เป็นต้นหลังแช่โซโนนขณะเปิดและปิดเครื่อง

ภาพที่ 4.9 แสดงปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในผักกาดหอมแปรรูปเป็นต้นหลังแช่โซโนนขณะเปิดและปิดเครื่อง

จากภาพที่ 4.8-4.9 พบว่าเมื่อนำแตงร้านและผักกาดห้อมที่ผ่านการแช่อโซน มาหันและบรรจุถุง LDPE และปิดผนึกด้วยเครื่องแบบสูญญากาศ เก็บรักษาต่อที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส จะเห็นได้ว่าการล้างด้วยโซโนนขณะเปิดเครื่อง สามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดในแตงร้านได้ $0.55 \log CFU/g$ และผักกาดห้อม $0.16 \log CFU/g$ ก่อนการเก็บรักษา เมื่อเทียบกับการล้างด้วยน้ำกลั่นโดยการล้างแตงร้านและผักกาดห้อมที่ผ่านการแช่อโซโนนขณะเปิดเครื่องสามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดได้ดีกว่าการล้างด้วยน้ำกลั่น เนื่องจากโซโนนมีฤทธิ์ในการทำลายเชื้อจุลินทรีย์จึงสามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ได้ดีกว่าการล้างด้วยน้ำกลั่น เมื่อเก็บรักษาแตงร้านและผักกาดห้อมที่ล้างด้วยน้ำกลั่นเป็นเวลา 9 และ 7 วัน พบปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดถึง 4.05 และ $6.81 \log CFU/g$ ตามลำดับ เนื่องจากสปอร์ของเชื้อจุลินทรีย์ ส่วนแตงร้านที่แช่อโซโนนขณะเปิดเครื่องและโซโนนที่เหลือตากค้างหลังปิดเครื่อง พบปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด 3.09 และ $3.33 \log CFU/g$ ผักกาดห้อมพบ 6.49 และ $6.75 \log CFU/g$ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าโซโนนมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ และสามารถช่วยยืดอายุการเก็บรักษาผัก โดยผักกาดห้อมพบปริมาณเชื้อจุลินทรีย์เกินเกณฑ์คุณภาพของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ($6 \log CFU/g$) (ภาคผนวก ข) ตั้งแต่วันแรกของการเก็บรักษา เนื่องจากความเข้มข้นของโซโนนในน้ำที่ใช้ล้างมีปริมาณน้อย จึงสามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ในผักกาดห้อมได้เพียงเล็กน้อย

จากการทดลองในวันแรกและวันที่ 3 ของการเก็บรักษาผักที่ล้างด้วยโซโนนขณะเปิดเครื่อง ให้ประสิทธิภาพในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ได้ดีกว่าการล้างด้วยโซโนนที่ตากค้างหลังจากปิดเครื่อง เนื่องจากปริมาณโซโนนที่ตากค้างหลังจากปิดเครื่องนั้นมีปริมาณน้อยกว่าขณะเปิดเครื่อง ทำให้ประสิทธิภาพในการทำลายเชื้อจุลินทรีย์น้อยกว่า โดยโซโนนสามารถฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ (vegetative cell) ได้ง่าย แต่สปอร์จะมีความทนทานสูง จึงต้องใช้ปริมาณโซโนนที่สูงขึ้นในการกำจัด โดย Broadwater et al. (1973) รายงานว่า *B. cereus* (vegetative cell) ถูกทำลายด้วยโซโนนในน้ำความเข้มข้น 0.12 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 5 นาที และสปอร์ถูกทำลายที่ความเข้มข้น 2.3 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็นเวลา 5 นาที Kim et al. (1999) ได้รายงานว่าสามารถลดจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดของผักกาดหั่นซอยได้ $2 \log CFU/g$ โดยแช่ในน้ำที่มีโซโนนละลายน 1.3 มิลลิโมล อัตราการไหลเท่ากับ 0.5 ลิตรต่อนาที นาน 3 นาที และ Hyun-Gyun et al. (2006) พบว่าการใช้โซโนนความเข้มข้น 5 ppm แช่ผักกาดห้อมนาน 5 นาที แล้วเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 15 องศาเซลเซียส สามารถลดปริมาณเชื้อ *E.coli O157:H7* และ *L. monocytogenes* ได้ 1.09 และ $0.94 \log CFU/g$ ตามลำดับ ซึ่งได้ผลดีกว่า โซโนนความเข้มข้น 3 ppm แช่นาน 5 นาที โดยมีการทดสอบคุณภาพลักษณะทางประสาทสัมผัสของแตงร้านและผักกาดห้อมในด้าน สี กลิ่น เนื้อสัมผัส และการยอมรับ ที่เวลาต่างๆกัน ดังตารางที่

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบทางประสาทสัมผัสของแตงร้านที่ล้างด้วยน้ำกลั่น ไอโโซนปิดเครื่อง และไอโโซนเปิดเครื่อง เก็บรักษาที่ 5 องศาเซลเซียส ที่ระยะเวลาต่างๆกัน

วันที่	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ผลการทดสอบ (คะแนน)			
		สี	กลิ่น	เนื้อสัมผัส	การยอมรับ
0	น้ำกลั่น	5.00	5.00	5.00	5.00
	ไอโซนปิดเครื่อง	5.00	5.00	5.00	5.00
	ไอโซนเปิดเครื่อง	5.00	5.00	5.00	5.00
3	น้ำกลั่น	4.67 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
	ไอโซนปิดเครื่อง	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
	ไอโซนเปิดเครื่อง	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}	4.67 ^{ns}
5	น้ำกลั่น	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}
	ไอโซนปิดเครื่อง	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.33 ^{ns}
	ไอโซนเปิดเครื่อง	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.33 ^{ns}
7	น้ำกลั่น	3.67 ^{ns}	3.33 ^{ns}	3.33 ^{ns}	3.33 ^{ns}
	ไอโซนปิดเครื่อง	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}	3.67 ^{ns}	4.00 ^{ns}
	ไอโซนเปิดเครื่อง	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}	3.67 ^{ns}	4.00 ^{ns}
9	น้ำกลั่น	3.00 ^{ns}	2.67 ^{ns}	2.67 ^{ns}	2.67 ^{ns}
	ไอโซนปิดเครื่อง	3.33 ^{ns}	3.33 ^{ns}	3.00 ^{ns}	3.33 ^{ns}
	ไอโซนเปิดเครื่อง	3.33 ^{ns}	3.33 ^{ns}	3.00 ^{ns}	3.33 ^{ns}
11	น้ำกลั่น	2.33 ^{ns}	2.33 ^{ns}	2.33 ^{ns}	2.33 ^{ns}
	ไอโซนปิดเครื่อง	2.67 ^{ns}	2.67 ^{ns}	2.33 ^{ns}	2.67 ^{ns}
	ไอโซนเปิดเครื่อง	2.67 ^{ns}	2.67 ^{ns}	2.33 ^{ns}	2.67 ^{ns}

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบทางปราสาทสัมผัสของผักกาดหอมที่ถังด้วยน้ำกลั่น ไอโอดีนปิดเครื่อง และไอโอดีนเปิดเครื่อง เก็บรักษาที่ 5 องศาเซลเซียส ที่ระยะเวลาต่างๆกัน

วันที่	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ผลการทดสอบ (คะแนน)			
		สี	กลิ่น	เนื้อสัมผัส	การยอมรับ
0	น้ำกลั่น	5.00	5.00	5.00	5.00
	ไอโอดีนปิดเครื่อง	5.00	5.00	5.00	5.00
	ไอโอดีนเปิดเครื่อง	5.00	5.00	5.00	5.00
3	น้ำกลั่น	3.67 ^{ns}	3.67 ^{ns}	4.00 ^{ns}	3.67 ^{ns}
	ไอโอดีนปิดเครื่อง	4.33 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.00 ^{ns}
	ไอโอดีนเปิดเครื่อง	4.67 ^{ns}	4.00 ^{ns}	4.33 ^{ns}	4.33 ^{ns}
5	น้ำกลั่น	2.33 ^a	3.00 ^{ns}	3.00 ^{ns}	3.00 ^{ns}
	ไอโอดีนปิดเครื่อง	2.67 ^{ab}	3.33 ^{ns}	3.00 ^{ns}	3.00 ^{ns}
	ไอโอดีนเปิดเครื่อง	3.67 ^b	3.67 ^{ns}	4.00 ^{ns}	3.33 ^{ns}
7	น้ำกลั่น	1.00 ^a	2.33 ^{ns}	2.00 ^{ns}	2.00 ^{ns}
	ไอโอดีนปิดเครื่อง	2.00 ^b	2.67 ^{ns}	2.33 ^{ns}	2.33 ^{ns}
	ไอโอดีนเปิดเครื่อง	2.33 ^b	2.67 ^{ns}	2.33 ^{ns}	2.33 ^{ns}

หมายเหตุ : ตัวอักษรที่ต่างกันตามแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากตารางที่ 4.6-4.7 ผลการทดสอบทางปราสาทสัมผัสของแตงร้านและผักกาดหอมที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส ให้ผลไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่จากการสังเกตพบว่าผักที่ผ่านการแช่ไอโอดีนให้ผลทดสอบทางปราสาทสัมผัสดีกว่าผักที่แช่ด้วยน้ำกลั่น ผักกาดหอมที่ผ่านการแช่ไอโอดีนจะสามารถลดอายุแตงร้านและผักกาดหอมได้นาน 9 วัน และ 5 วัน ตามลำดับ Zhang et al. (2005) รายงานว่าการใช้ไอโอดีนความเข้มข้น 0.18 ppm ในการล้างเชเลอรี่ (celery) สามารถเบี่ยงตันสารประกอบปริมาณจุลินทรีย์ได้เพียงเล็กน้อย เมื่อเก็บรักษาเป็นเวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับปริมาณจุลินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น โดยการแช่ผักด้วยไอโอดีนจะสามารถลดอายุแตงร้านและผักกาดหอมได้นาน 9 วัน และ 5 วัน ตามลำดับ Zhang et al. (2005) รายงานว่าการใช้ไอโอดีนความเข้มข้น 0.18 ppm ในการล้างเชเลอรี่ (celery) สามารถเบี่ยงตันสารประกอบปริมาณจุลินทรีย์ได้มากกว่าการล้างด้วยไอโอดีนที่ความเข้มข้น 0.03 และ 0.08 ppm โดยสามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ลงได้ 1.69 log CFU/g ก่อนการเก็บรักษา และการล้างเชเลอรี่ด้วยไอโอดีนให้ผลทางปราสาทสัมผัสดีกว่าการล้างด้วยน้ำกลั่น Keda et al. (1998) รายงานว่าไอโอดีนความเข้มข้น 0.05 ppm สามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ในผักชนิดต่างๆ ได้มากกว่าการล้างด้วยน้ำกลั่น

แสดงให้เห็นว่าปริมาณไอโอดีนที่ต่ำมีผลต่อการควบคุมปริมาณจุลินทรีย์ได้เพียงเล็กน้อย เมื่อเก็บรักษาเป็นเวลานาน ซึ่งสอดคล้องกับปริมาณจุลินทรีย์ที่เพิ่มขึ้น โดยการแช่ผักด้วยไอโอดีนจะสามารถลดอายุแตงร้านและผักกาดหอมได้นาน 9 วัน และ 5 วัน ตามลำดับ Zhang et al. (2005) รายงานว่าการใช้ไอโอดีนความเข้มข้น 0.18 ppm ในการล้างเชเลอรี่ (celery) สามารถเบี่ยงตันสารประกอบปริมาณจุลินทรีย์ได้มากกว่าการล้างด้วยไอโอดีนที่ความเข้มข้น 0.03 และ 0.08 ppm โดยสามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ลงได้ 1.69 log CFU/g ก่อนการเก็บรักษา และการล้างเชเลอรี่ด้วยไอโอดีนให้ผลทางปราสาทสัมผัสดีกว่าการล้างด้วยน้ำกลั่น Keda et al. (1998) รายงานว่าไอโอดีนความเข้มข้น 0.05 ppm สามารถลดปริมาณจุลินทรีย์ในผักชนิดต่างๆ ได้มากกว่าการล้างด้วยน้ำกลั่น

รักษาที่อุณหภูมิต่ำ ลงได้ 30-50% และสามารถยืดอายุได้ 7 วัน ดังนั้นจึงควรใช้อโซโนบล๊อก เครื่องเพื่อล้างแตงร้านและผักกาดหอมเพื่อลดจำนวนจุลินทรี และช่วยยืดอายุการเก็บรักษา